

УДК 615:612.136:582.772.3:636.087.21

ДОСЛІДЖЕННЯ СОРБЦІЙНИХ ВЛАСТИВОСТЕЙ НОВОГО ВЕНОТОНІЗУЮЧОГО ПРЕПАРАТУ — ГРАНУЛ ВЕНОТРОПІНУ

Н.А.Цубанова

Національна фармацевтична академія України

Аналіз захворюваності населення свідчить, що найбільш чисельну групу у структурі розповсюдженості захворювань в Україні є патології системи кровообігу: тромбофлебіти, хронічна венозна недостатність та ін. Для лікування венозної патології створена група препаратів на основі Гіркокаштану звичайного (аесцин, веностазин, ескузан та інші), основною діючою речовиною яких є сапонін есцин. Ці препарати проявляють венотонічну, антиексудативну, капіляррозміцнюючу і антикоагулянтну дію [2]. Враховуючи те, що на сучасному фармацевтичному ринку України препарати Гіркокаштану представлені виключно закордонними виробниками, розробка вітчизняних препаратів даної групи є актуальною проблемою.

Вченими НФАУ був створений новий венотонічний препарат — гранули венотропіну. Позитивною відмінністю гранул від відомих венотонічних препаратів на основі есцину є те, що до складу гранул поряд з нативним порошком плодів Гіркокаштану звичайного із стандартизованою кількістю есцину, введені пшеничні висівки, які містять рослинні волокна, полісахариди, пектини, вітаміни групи В та мікроелементи. Такий підхід пов'язаний з тим, що зараз рослинним волокнам надають велике значення в лікувально-профілактичній медицині, так як вони проявляють сорбційну дію, нормалізують обмін речовин, потенціюють активність супутніх БАР та підвищують неспецифічну резистентність організму [3, 5]. Важливим фактором при лікуванні венозних патологій є відновлення нормальної прохідності судин, проникливості судинної стінки, реканалізація вени, дезінтоксикаційна терапія; все це прямо чи опосередковано зв'язано зі здатністю лікарського засобу до сорбційної дії [1]. Зважаючи на це, метою наших досліджень стало вивчення впливу гранул венотропіну на сорбційну спроможність еритроцитів (ССЕ), так як цей метод дозволяє судити про загальну сорбційну активність препарату. Дослідження проводили у ЦНДЛ НФАУ під керівництвом проф. Л.В.Яковлевої.

Матеріали та методи. Одним із способів визначення сорбційної активності препарату є метод А.А.Тогайбаєва [4], заснований на уявленні про еритроцит, як універсальний сорбент. Принцип методу полягає в визначенні кількості вітального барвника метиленового синього, який сорбується мембраною еритроцита. Досліди проводили на білих безпорідних щурах масою 200-240 г. З урахуванням біологічної константи Ю.Р.Риболевлева, для щурів була розрахована доза 340 мг/кг гранул з вмістом есцину 1,7 мг/кг, яка відповідає добовій терапевтичній дозі для людини 30 мг есцину. Вивчали вплив препарату на ССЕ при одnorазовому введенні та при тривалому введенні на протязі 14 днів.

Результати та їх обговорення. На підставі проведених нами експериментів встановлено, що еритроцити інтактних щурів поглинають із 0,025% розчину метиленового синього до 84,23% вітального барвника, цей показник було прийнято за умовну норму.

Гранули венотропіну при введенні в дозі 340 мг/кг вірогідно зменшують сорбційну спроможність еритроцитів до 65,136,52% при одnorазовому і до 57,130,31% при тривалому введенні, тобто під впливом препарату істотно змінюється здатність еритроцитів до сорбції вітального барвника. Це можна пояснити комплексним впливом гранул венотропіну: безпосередньо сорбційною дією рослинних волокон, які сорбують барвник, та стабілізацією мембрани еритроцита яка стає менш проникливою для барвника.

ВИСНОВКИ

Таким чином, гранули венотропіну на моделі дослідження сорбційної спроможності еритроцитів проявляють достовірну сорбційну дію як при тривалому, так і при одnorазовому введенні. Результати цього дослідження є підставою для більш поглибленого фармакологічного вивчення гранул венотропіну з метою створення нового венотонічного засобу.

ЛІТЕРАТУРА

1. Генык С.Н., Емельянов С.Ю.// *Хирургия*. — 1996. — №2. — С. 138-140.
2. Киселева Т.Л. // *Мед.помощь*. — 1995. — №1. — С. 54-57.
3. Спиридонов С.В., Яковлева Л.В., Беліков В.В., Чуєшов О.В.// *Вісник фармації*. — 1999. — №1. — С. 74-77.
4. Тогайбаев А.А., Кургузкин А.В., Рикун И.В.// *Лаб. дело*. — 1986. — №2. — С. 22-24.
5. Цубанова Н.А. // *Тез. IV Міжнар. мед. конгр. студентів і молодих вчених*. — Україна, Тернопіль, 11-13 травня 2000 р. — С. 377-378.